Rosilil.

Nenda kui Kunninga Emmand on parremine ehhitatud omma ihhokatte polest, kui köik mu rigi naesterahwas, nenda on ka rosilil Taewa Loja käest illusama ehte sanud omma ürrikese öitsemise aia peäle, kui keik muud metsa- ehk aia-lilled. Sepärrast wöib sedda otsego lillede kunninga emmandaks nimmetada.

Kui pühha kirri tunnistab, et peame tähhele pannema need lillekesed, mis wälja peäl, — (Matt. 6, 28.) — „kuida nemmad on parremine ehhitatud, kui kunningas Salomon omma sure au sees," — midda ennam peame tähhele pannema selle lille rohhoaidas, mis omma illo polest keigist muundest üllekäib.

Siis tahhame nüüd waese tallopoia öppetuseks ja mele jahhutamiseks monne sanna räkida rosililledest, et kui ta essimest korda sedda kenna Jummala kättetööd nääb, selleſinnatse luggemise öppetus wöiks jälle temma mele tulla.

1. Kui kül kewwade on jubba tulnud, ja wälja lilled öitsewad ning metslinnud laulawad, siis tulleb ommeti monnikord weel nisuggune pahha külm ilm korraga peäle, et aiarohtudele ja pöllowiljale sest kahjo sünnib. Agga ni pea, kui jubba rosid öitsewad, siis teab iggamees, et nüüd on kange perremehhe wallitsus otsas, ja otsego pehmed armokäed wötwad keige lomade ja loodasjade ümbert kinni.

Kui noor innimene alles hakkab uskliku sama, siis tulleb monnikord jälle leige ja külm luggu temma süddamesse, et temma hingewiljale sest suur kahjo sünnib; — agga kui öige tössise armastuse täis lilleke Jssanda wasto on süddames